

کیما

دفتری در ادبیات و هنر و عرفان

به اهتمام

سیداحمد بهشتی شیرازی

فهرست

- ۷ ..... اخلاق مرتضوی / حکیم محی‌الدین الهی قمشه‌ای
- ۷۱ ..... غزلی از یغمای جندقی
- ۷۳ ..... شرح رباعیات (۲) / سید احمد بهشتی شیرازی
- ۹۱ ..... فلسفه ملاصدرا / احمد عزیزی
- ۱۱۹ ..... مثنوی طول عمر / ارفع الدوله
- ۱۲۹ ..... کیمیا و کیمیاگران
- ۱۳۹ ..... غزلی از صائب تبریزی
- ۱۴۱ ..... ندای عشق / علامه محمد سنگلجی
- ۱۶۱ ..... معراج پیامبر اسلام / علامه محمد سنگلجی
- ۱۶۵ ..... منظومه گل و بلبل / شرف‌الدین بوعلی قلندر / تصحیح دکتر ساجد الله تفهیمی
- ۱۸۳ ..... افسانه جغد و بلبل / لامع قزوینی
- ۱۹۴ ..... رستم در اشعار مولانا
- ۲۰۵ ..... نصایح القلوب امجدی / حسین امجدی پازوکی
- ۲۵۱ ..... پرواز رادوست دارم / ا. بهار
- ۲۵۳ ..... بنگرید به یاران من و باران من / ا. بهار
- ۲۵۵ ..... ذیل رباعی نامه (۶)
- ۲۶۷ ..... غزلی از فصیح‌الزمان شیرازی (رضوانی)
- ۲۶۹ ..... پندنامه / ابومنصور ماتریدی
- ۲۷۹ ..... فالنامه (تفأل با قرآن) از نویسنده‌ای ناشناس
- ۲۹۷ ..... معما و لغز (همراه یکصد چیستان)

- ۳۲۱ ..... تصوف چیست و صوفی کیست
- ۳۵۶ ..... مطلع قصیده میرفندرسکی
- ۳۵۷ ..... تکه جواهرهایی از کتاب والدن / هنری دیوید ثورو / ترجمه سیدعلیرضا بهشتی شیرازی
- ۳۸۹ ..... یک ترکیب‌بند، سه ترجیع‌بند
- ۴۱۱ ..... سعدی و قانئ و وصال شیرازی / علی نقی بهروزی
- ۴۱۵ ..... ظفرنامه / منسوب به ابوعلی سینا / به اهتمام دکتر غلامحسین صدیقی
- ۴۲۳ ..... گر نه او بودی کجا در تافتی / عطار نیشابوری
- ۴۲۵ ..... ذیل هزار قطعه (۲) / سید احمد بهشتی شیرازی
- ۴۳۱ ..... ذیل شرح جنون
- ۴۴۱ ..... چهار قصیده (نجم‌الدین کبری، کسانی، بابا افضل، ناصر خسرو)
- ۴۵۵ ..... ترجیع‌بند میرحاج جناب‌دلی
- ۴۵۷ ..... مقدمه و هشت تصویر از کتاب طوفان البکاء جوهری
- ۴۷۱ ..... امیرالمؤمنین (ع) و عارفان و عاشقان (۱)

کلمات:

- ۴۸۵ ..... کلمات عبدالرحمن اسفرائینی
- ۴۹۳ ..... کلمات علاءالدوله سمنانی
- ۵۱۵ ..... کلمات شهاب‌الدین ابو حفص عمر بن محمد سهروردی
- ۵۲۷ ..... کلمات نظام‌الدین اولیاء
- ۵۴۹ ..... کلمات صفی‌الدین اردبیلی
- ۵۹۱ ..... کلمات محمد غزالی
- ۶۰۷ ..... رباعیات خواجه نصیرالدین طوسی / به اهتمام حمید خواجه نصیری
- ۶۲۱ ..... حسین منی و انامن حسین / خط استاد مرتضی عبدالرسولی

مقاله اول در معرفت خدا

۱: (کلمه) قال امیرالمؤمنین (ع): من عرف الله سبحانه توحد و من عرف نفسه تجرد و من عرف الدنيا تزهد و من الناس تفرّد.

ترجمه: کسی که خدا را شناخت، موحد شود، و هر که خود را شناخت مجرد از امور دنیوی گردد، و هر که دنیا را شناخت در او زهد و رزد و اعراض کند.

شرح: یعنی هر کس خدا را [شناخت] به یکتایی و یگانگی او معترف شود، موحد حقیقی گردد، و موحد حقیقی، تمام توجه و شوق و عشق و وله او به خداست و هر حاجت [دارد] از خدا خواهد، بلکه حاجتی جز خدا ندارد. یا آنکه خدا را شناخت، می‌داند خدا موجود واحد بسیط تام کامل غنی بالذات و فوق التمام و فوق نامتناهی است، و اگر او را شریک باشد، مرکب شود از مابه الاشتراک و مابه الامتیاز، و مرکب، مسبوق و محتاج به اجزاست و من شیء محتاج خاص خدای غنی الذات نیست. پس معرفت خدا لازمه اش توحید او در علم و عمل است و هر که خود را شناخت، مجرد از همه چیز شود و تنها به تکمیل ذات خود پردازد، و هر که دنیا را شناخت از دنیا رو بگرداند و در او زهد و رزد، و هر که مردم را شناخت عزلت از خلق گزیند.

۲: (کلمه) قال امیرالمؤمنین (ع): ینبغی لمن عرف الله سبحانه ان لا یخلو قلبه من رجائه و خوفه.

ترجمه: هر کس خدا را شناخت، دلش از امیدواری به خدا و ترس او خالی نباشد. شرح: یعنی هر کس خدا را شناخت، دل او از خدا هراسان و به او امیدوار باشد، یا کسی که خدا را شناخت، تنها به خدا امیدوار و تنها از خدا می‌ترسد و از هیچ کس دیگر نمی‌ترسد، و تنها به خدا چشم امید دارد و به غیر او ابداً امیدوار نیست: